

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

prosinec 2016

Město Zlín letos poprvé udělilo novou cenu – „Zlínský anděl“. Oceněny byly dvě charitní pracovnice v sociálních službách, sestry-dvojčata Alena Pavlovská a Anna Plšková. V Charitě Zlín pomáhají seniorům a zdravotně postiženým, aby tito mohli zůstat co nejdéle v domácím prostředí. Nosí jim úsměv, milé slovo, porozumění. Dokážou naslouchat i povzbudit, jsou přátelské. Profesionalitu kloube s lidskostí. Jsou výjimečné v tom, že si je uživatelé sami vyžadují.

obsah

Duchovní slovo:

Ekologická výchova a spiritualita.....2

Zprávy z arcidiecéze:

Tříkralová sbírka 2017 překvapí novinkami.....2

Tříkralový cukr zachránil ženě život.....3

Bývalý koledník prošel zkouškou. Teď ví, že Bůh nespí.....3

Z farních a oblastních Charit:

Kojetín, Luhačovice, Nový Hrozenkov, Olomouc, Svitavy, Uherský

Brod, Uherské Hradiště, Valašské Meziříčí, Vsetín, Zlín.....4

CARITAS – VOŠS Olomouc:

Slova Matky Terezy.....20

Humanitární pomoc:

Charita zaslala finanční pomoc pro oběti hurikánu na Haiti.....21

Vánoce na Haiti.....21

Z deníku humanitárních pracovníků.....22

Charita vyvezla na Ukrajinu 1,5 tuny vánočních dárků.....22

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci,

*papež František pokračuje v návrzích řešení ekologické krize, které směřují ke každému z nás. V lednu se můžeme těšit na **RADOST A POKOJ**, které vyplývají z životního postoje, ve kterém se člověk dokáže uskrovnit, aby přírodu nedrancoval a mohl se dělit s druhými.*

Radost a pokoj, pramenící z oslavy narození Spasitele Vám o nadcházejících Vánocích přeje

P. Bohumír

KAPITOLA ŠESTÁ: Ekologická výchova a spiritualita

202. Mnohé věci musí změnit svůj kurz, ale především lidstvo potřebuje změnu. Chybí vědomí společného původu, vzájemné příslušnosti a budoucnosti sdílené všemi. Toto základní povědomí by umožnilo rozvoj nových přesvědčení, nových životních postojů a stylů. Vystává tak velká kulturní, duchovní a výchovná výzva, která v sobě zahrnuje dlouhé obrodné procesy.

I. Zacílit k jinému životnímu stylu

203. Od chvíle, kdy trh tíhne k vytváření nutkavého konzumního mechanismu zajišťujícího odbyt svým produktům, jsou lidé strháváni do víru zbytečného nakupování a utrácení. Nutkavý konzumismus je subjektivním odrazem technicko-ekonomického paradigmatu (paradigma = obecně přijímané schéma, vzorec myšlení, či model). Dochází k tomu, co naznačoval již Romano Guardini: člověk „přijímá užitkové předměty a životní formy, jak mu je vnucuje racionální plánování a normovaná strojová výroba, a činí to s pocitem, že je to tak celkem rozumné a správné.“ Toto paradigma namlouvá všem, že jsou svobodní, dokud si uchovávají domnělou svobodu konzumovat, ačkoli ve skutečnosti mají svobodu ti, kdo tvoří onu menšinu, která drží ekonomickou a finanční moc. V tomto zmatku nenalezlo postmoderní lidstvo nové porozumění sobě samému, aby se mohlo zorientovat, a prožívá tento nedostatek „být sebou samým“ s úzkostí. Máme příliš mnoho prostředků k nemnohým a pokřiveným cílům.

II. Vychovávat ke smlouvě mezi lidstvem a životním prostředím

209. Vědomí závažnosti kulturní a ekologické krize musí být tlumočeno do nových návyků. Mnozí vědí, že nynější pokrok a jednoduché hromadění předmětů nebo potěšení nedovede dát smysl a radost lidskému srdci, ale nejsou schopni zřeknout se toho, co jim trh nabízí. V zemích, které by měly vyvolat

největší změny konzumních návyků, mají mladí lidé novou ekologickou vnímavost, jsou velkodušní a někteří z nich obdivuhodně bojují za ochranu životního prostředí. Vyrůstali však v prostředí vysoké spotřeby a blahobytu, což ztěžuje zranění jiných návyků. Proto stojíme před výzvou k výchově.

III. Ekologická konverze (obrácení)

216. Velké bohatství křesťanské spirituality, zrozené během dvaceti století z osobních a komunitních zkušeností, představuje velkolepý přínos ke snaze o obnovu lidstva. Rád bych nabídl křesťanům některé linie ekologické spirituality, které se rodí z přesvědčení naší víry, protože to, čemu nás učí evangelium, má důsledky v našem způsobu myšlení, cítění a životě. Nejde ani tak o mluvení o idejích, jako spíše o motivace, které plynou ze spirituality, aby živily naše nadšení pro péči o svět. Nebude totiž možné zasadit se o velké věci pouze naukou, bez mystiky, která nás oživuje, bez „vnitřní hybné síly, která podněcuje, motivuje, povzbuzuje a dává smysl osobnímu i společnému konání.“ Musíme uznat, že ne vždycky jsme se my křesťané ujímali bohatství, jímž Bůh obdaroval církev, a rozmnožovali jej. Spiritualita v církvi není odtržena od těla, ani od přirozenosti nebo jiných skutečností tohoto světa, ale spíše žije s nimi a v nich, sjednocena se vším, co nás obklopuje.

217. „Vnější pouště se ve světě množí, protože vnitřní pouště se staly nedohledné,“ ekologická krize je výzvou ke hluboké vnitřní konverzi...

218. Připomeňme vzor svatého Františka z Assisi, který představuje zdravý vztah ke stvoření jako skutečně obráceného člověka. To také vyžaduje uznat vlastní omyly, hříchy, neřesti nebo opomenutí, ze srdce jich litovat, změnit se zevnitř. Australští biskupové dokázali vyjádřit tuto změnu smýšlení jako smíření se stvořením: „K uskutečnění tohoto smíření musíme zpytovat svůj život a uznat způsoby, jimiž jsme uráželi Boží stvoření svým jednáním a svojí neschopností jednat. Musíme učinit zkušenost obrácení, transformace srdce.“

219. K řešení situace tak složité jako ta, které čelí nynější svět, však nestačí, že každý bude lepší. Jednotlivci mohou ztratit schopnost a svobodu přemáhat logiku účelového rozumu a podlehnout konzumismu bez etiky a bez sociálního a ekologického cítění. Na sociální problémy se odpovídá komunitními sítěmi, nikoli pouhým souhrnem jednotlivých dober...: Ekologická konverze nezbytná k vytvoření dynamismu trvalé změny je také komunitní konverzí.

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Tříkrálová sbírka 2017 překvapí novinkami

Arcidiecéze olomoucká – My Tři králové jdeme k vám, štěstí zdraví vinšujeme vám. Takové zpívání se bude ozývat od 1. do 14. ledna v ulicích měst i vesnic po celé České republice. Lidé přispějí koledníkům do Tříkrálové sbírky, jejíž výtěžek pomůže potřebným. V Arcidiecézi olomoucké se navíc chystá nejedna novinka. Dárci dostanou jako poděkování tříkrálový cukr v novém

obalu a například Charita Olomouc zve nově na průvod Tří králů s živým betlémem a kulturním programem.

Sbírka začne žehnáním koledníkům, ti poté vyrazí s kasičkami do ulic. Vlasta Hermannová chodí s třemi králi sedm let. Jejím rajónem je uherskobrodské panelákové sídliště. „I mně v minulosti sbírka pomohla, vždycky jsem tedy po koledování vnitřně

toužila,“ říká žena, která doprovází své převlečené dcerky. Když s koledováním začínaly, té nejmladší byly čtyři roky, proto dostala roli Hvězdičky. Za ta léta vyrostla i ona v Krále.

Stokrát zazpívaná koleda

Scénář koledování se 6. ledna každý rok opakuje. Dobrovolnice se obléknou do kostýmů, vyfasují koledu, pokladničku a potřebné instrukce a vyrazí do terénu. Koledu zazpívají za jednu štaci i stokrát. „Nejpopulárnější z králů mezi dětmi je Baltazar. Má začerněný obličej a taky si zazpívá sólo: A já černý vystupuju a Nový rok vám vinšuju,“ uvádí paní Vlasta.

Jako poděkování rozdávají koledníci dárčům Tříkrálový cukřík. „Už před lety jsme přemýšleli, čím dárci odměnit, aby to bylo praktické a mělo to spojitost s Charitou. Volba padla na cukříky, které jsme v té době balili v chráněné dílně. Tento dárek má navíc spojitost i se Třemi králi. V Česku přece cukru říkáme bílé zlato,“ přibližuje Jiří Karger, ředitel Charity Zábřeh. „Bílé zlato“ balili do podlouhlých dutinek lidé se zdravotním postižením už od roku 2000. Tento rok je výjimkou. Cukříky totiž změnily obal, poprvé je tak balila jiná firma. Klasické dutinky vystřídal obdélník. Motiv Tříkrálové sbírky však zůstává stejný i v roce 2017 – origami. Skládaná kometa i figurky Tří králů zdobí obal cukříků už od roku 2010.

V lednu se lidé mohou těšit na spoustu zajímavých akcí. Ve Zlíně chystají Tříkrálový festival s Moravskou zabijačkou a Tříkrálové putování. „6. ledna se Tři králové, pastýři i zpěváci setkají v kostele sv. Filipa a Jakuba a odtud se vydají na zlínské náměstí. Tam diváci uvidí hru o narození Ježíška s živým betlémem. Vánoční dobu ukončíme zhasnutím vánočního osvětlení a symbolicky zahájíme sbírku,“ upřesňuje za zlínskou Charitu Pavla Romaňáko-

Byli jsme zde. Tři králové

Foto: Pavel Langer/Člověk a víra

vá. Bohatý program hlásí i z Charity Moravská Třebová. 15. ledna si posluchači užijí Tříkrálový koncert v moravskotřebovském kostele sv. Josefa a v jevíčkovském kostele Nanebevzetí Panny Marie. Tříkrálový koncert chystají také v Zábřehu, a to na 22. ledna.

Novinkou je akce putování S třemi králi za hvězdou, kterou pořádá 6. ledna Charita Olomouc ve spolupráci se ZUŠ Žerotín Olomouc na Horním náměstí. Akce překvapí divadelním představením, živou muzikou, zvířátky ze ZOO Olomouc a průvodem Tří králů.

Karolína Opatřilová,
ACHO

Tříkrálový cukr zachránil ženě život

Odolena Voda, nedělní bohoslužba. Ve vyřezávaných barokních lavicích sedí věřící, mezi nimi katechetka Alena i koledníci. Ti včera prokličkovali celé městečko vybaveni tříkrálovou kasičkou a drobnými dárky, kalendářiky a cukry. Igelitka se zbylými dutinkami cukru nyní stojí opřená v koutě u mariánského oltáře. Zbývá jen požeňání a mše svatá skončí. Žuch! ozve se do ticha. Jedna z žen v zadní lavici se skácí k zemi. Alena ji zná. „To je diabetické koma,“ bleskne jí hned hlavou a přiskočí k ženě. Má křečovitě sepnuté ruce a vytřeštěné oči. Věřící pokládají paní na lavici. „Cukr, přineste cukr.“

zavelí Alena. Něčí ruce okamžitě loví cukříky v igelitce. Někdo drží ženě hlavu a další jí sype tříkrálový cukr do úst. Alena mezitím běží pro láhev vody. Za chvíli ji měl farář žehnat, teď je ale potřebná jinde. Alena přikládá k ženiným nehybným rtům ústí lahve. Vteřiny se nekonečně vlečou. Pak žena zamrká na malovanou kostelní klenbu. Pomalu se zvedne a zašeptá. „Myslela jsem, že už jsem v nebi...“

Jan Oulík,
Charita Česká republika

Bývalý koledník prošel zkouškou. Teď ví, že Bůh nespí

Zábřeh - Klap, klap, klap... Pravidelné bouchání protnulo ticho prosincové noci na Zábřežsku a pan Petr, který usnul v křesle u televize, se probudil. Vstal a vydal se do chodby, odkud se bouchání ozývalo. Byly to vchodové dveře. Někdo je nedovřel. „V chodbě jsem uviděl za dveřmi od verandy červeného kohouta. Čapnul jsem televizi a vyběhl do zahrady. Chtěl jsem zachránit ještě doklady, ale podařilo se mně vzít jen peněženku. Žár a horko uvnitř domu mě nepustily zpátky,“ líčí dramatické okamžiky šedesátiletý muž. Na místo vyrazilo hned několik jednotek hasičů. Oheň však stačil zničit dveře a eurookna, shořela i střecha. Z domu, který před pěti lety muž renovoval, zbyly jen obvodové zdi.

Následovalo vyklízení, do kterého se zapojila spousta pomocníků. Největší dřina však na pana Petra teprve čekala. Stavba. „Mám už hotové stropy a letos ještě musím udělat krovky.

Kamarádi mi pomůžou s elektrikou a podobně. Do dvou let by dům měl být hotový,“ odhaduje. V současnosti přebývá o pár domů dál u svého nevlastního handicapovaného bratrance. Pere mu, žehlí, uklízí a vaří. Přitom chodí do práce a ve zbylém čase opravuje svůj dům. „Mám dostatek duševní síly i veselého ducha. Celou tu záležitost jsem vzal jako životní zkoušku i zkoušku víry. Teď vím, že Bůh nespí,“ říká.

S rekonstrukcí panu Petrovi pomohly peníze z Tříkrálové sbírky. Nakoupil za ně dřevo na stropy, Charita přihodila ještě další dřevěné trámy. Pan Petr byl dlouhá léta sám koledníkem. Peníze, které vykoledoval pro druhé, se mu nyní vrátily.

Karolína Opatřilová,
ACHO

S radostí a láskou v srdci oslavujeme tento čas,
kdy se narodil Kristus Pán.
Požehnané svátky vánoční
a všechno dobré do nového roku 2017
přejí pracovníci

Arcidiecézní charity Olomouc

Nebesa vypravují o Boží slávě a dílo jeho rukou zvěstuje obloha (Ž19)

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Kojetín

Žehnání kaple v Domě sv. Josefa v Kojetíně

Neděle 13. 11. 2016 byla pro Dům sv. Josefa – charitní centrum denních služeb pro seniory a lidi se zdravotním postižením opravdu slavnostním dnem. Byla zde požehnána kaple a zasvěcená Pražskému Jezulátku – Božímú Dítěti. Završilo se tak asi dvouleté úsilí pracovníků, kdy se nevhledné skladiště proměnilo na kouzelný prostor lákající ke ztišení, rozjímání a odpočinku pro duši. Tento duchovní rozměr je již dlouhou dobu součástí široké nabídky aktivit, které jsou k dispozici uživatelům v Domě sv. Josefa a patří mezi široké pojetí sociální práce. Sociální pracovnice centra denních služeb absolvovala v roce 2015 Kurz pro pastorační pomocníky, organizovaný děkanstvím Kroměříž.

Pro zřízení kaple hovořilo několik skutečností. Jednak to byly zájmy a potřeby některých (zvláště těžce nemocných) uživatelů centra denních služeb, kteří na sklonku svého života hledají smíření a ujištění o smyslu svého života. Kaple bude sloužit také pracovníkům Charity Kojetín a Církevní mateřské školy, kteří chtějí pomáhat potřebným lidem a po vzoru Matky Terezy svou prací předávat lásku, úctu a pokoj. Kaple bude sloužit i pro potřeby farnosti a k návštěvám všech občanů, kteří budou

hledat místo pro ztišení a Boží blízkost. Kostel je dost studený a mnoho především starších věřících volí proto raději občasně sledování přenosu mše sv. v televizi nebo přes internet. Naproti tomu bude kaple v zimě vytápěná a v létě bude skýtát příjemný chládek.

Kaple bude přístupná zájemcům po celou provozní dobu centra denních služeb, tj. v pracovní dny v době mezi 7.–15. hod. Přístup do kaple je bezbariérový.

Nabízí se otázka: proč zrovna Pražské Jezulátko, když jsme v Kojetíně? Tato volba zasvěcení kaple je odpovědí na slova emeritního papeže Benedikta XVI, který při své návštěvě Prahy v roce 2009 vyzval celý národ ke sjednocení a společným modlitbám u Jezulátka: „Všechny rodiny svěřujeme svatému Pražskému Jezulátku, protože víme, jak důležité jsou stabilní a jednotné rodiny pro skutečný pokrok společnosti a pro budoucnost lidstva.“ A také se dá toto zasvěcení kaple Božímú Dítěti vzít jako návrat Jezulátka – Dítěte Ježíše do Kojetína po mnoha letech. Dům sv. Josefa byl totiž původně budovou sloužící Kongregaci Milosrdných sester Sv. Kříže. Nad vchodem

do tohoto kláštera byl zasklený výklenek se soškou Jezulátka - Božího Dítěte. Jednou ručkou žehnálo a v druhé drželo malou zeměkouli, nad kterou byl vztyčený kříž. Později byla tato budova rekonstruována, proběhlo zvýšení o další poschodí a přitom byl výklenek odstraněn.

Kěž Pražské Jezulátko – Boží Královské Dítě znovu žehná Kojetínu i celému světu.

*Světlana Němčáková,
vedoucí Domu sv. Josefa*

Charita Sv. rodiny Luhačovice

Adventní benefiční koncert pro Charitu Luhačovice podpořil její další činnost

Na 9. Adventním koncertu pro Charitu Luhačovice zahráli a zazpívali žáci a pedagogové Základní umělecké školy Luhačovice a hosté z pěveckých sborů Puellae Carminum a Leoše Janáčka. Vystoupili v kostele Svaté Rodiny Luhačovicích na podporu další činnosti místní Charity Luhačovice v pátek 2. prosince.

Adventní benefiční koncert Charity Luhačovice se stal závěrečnou tečkou po pátečním vánočním řemeslném jarmarku s celodenním programem před radnicí a rozsvěcováním vánočního stromu v Luhačovicích. Žáci a pedagogové hudebního oboru ZUŠ Luhačovice si připravili svůj program, který zahájil žesťový soubor. Potěšili posluchače například ve hře na flétnu, kytarovým duem, hrou na varhany, sólovým i sborovým zpěvem. V závěru koncertu vystoupili členové z pěveckých sborů Puellae Carminum a Leoše Janáčka, kteří si pouze pro příležitost této benefice připravili několik adventních písní.

Výtěžek z benefičního koncertu činí 23 980 Kč a bude věnován na další činnost Charity Luhačovice. Poděkování patří všem, kteří přišli či pomohli jinak a dali svým příspěvkem najevo, že Charita Svaté rodiny je pro ně důležitá.

Na konci benefičního koncertu se loučila ředitelka Charity Svaté rodiny Luhačovice Mgr. Lenka Semelová, DiS. těmito slovy: „Děkuji i vám všem, kteří jste stále ochotni pomáhat druhým, především potřebným lidem. Advent - to je doba lidskosti, udělejme z něj dobu, kdy se alespoň na chvíli zastavíme a zažijeme pocit sounáležitosti. Každý dar nemusí mít velkou materiální hodnotu, proto i my jsme pro vás připravili dnešní večer, který je malým, ale doufám, že o to milejším dárkem.“

Charita Luhačovice je zde pro všechny, kteří chtějí změnu, kteří se cítí osamělí a izolovaní, protože to tak být nemusí. Přijďte mezi nás posedět, popovídat si a strávit klidný čas v dnešní uspěchané době. Cílem dnešního večera je získat finanční prostředky na činnost Charity Luhačovice, být zde pro všechny, a především pro ty nejpotřebnější,“ dodala Lenka Semelová.

Mezi společnostmi, které vyjádřily svou podporu této akce s konkrétním záměrem, jsou: Farnost Luhačovice, Město Luhačovice, MDK Elektra, dále společnosti FAKT Pozlovice,

Hotel Vega s.r.o., Hydraulika Petráš, VAVRYS CZ, Vincentka a.s. a Zálesí a.s.

Anna Martincová

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov

Adventní koncert

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov uspořádala v sobotu 3. prosince 2016 15. ročník tradičního adventního koncertu. Pozvání na kulturně-benefiční akci letos přijalo Klarinetové kvinteto Severočeské filharmonie Teplice. Hrozenkovský kostel sv. Jana Křtitele rozezněly tóny skladeb W. A. Mozarta a J. Brahmsa.

Výtěžek adventního koncertu ve výši 11 tisíc korun bude věnován Domu pokojného stáří, jehož provoz je financován

z dotací, plateb od uživatelů a darů individuálních dárců „V Domě pokojného stáří poskytujeme již 15 let služby seniorům, kteří nemohou ze zdravotních nebo sociálních důvodů zůstat ve svém domácím prostředí. Tato služba je zároveň jediným malým zařízením rodinného typu na Hornovsacku,“ vysvětlila ředitelka organizace Danuše Martincová. „Snažíme se v rámci naší péče vytvořit příjemnou rodinnou atmosféru a umožnit důstojně prožít poslední období života našich

16 klientů i mimo jejich domácí prostředí.“ Adventní koncert Charity Svaté rodiny Nový Hrozenkov je kromě akce benefiční také příjemným setkáním přátel a podporovatelů Charity Svaté rodiny Nový Hrozenkov. Jeho předvánoční atmosféru zpříjemnila i vůně domácího punče, který bylo možné na místě zakoupit společně s rukodělnými výrobky Denního stacionáře Slunečnice.

„Pořádání koncertu finančně podpořil Úřad městyse Nový Hrozenkov, kterému jsme stejně jako ostatním dárcům velmi vděční za podporu našich služeb,“ dodala ředitelka.

Lenka Blahová,
koordinátorka projektů

Předvánoční Setkání seniorů

Mrzlo, až praštelo, ale ani třeskový mráz neodradil seniory od účasti na setkání, které pro ně pravidelně pořádáme. V tomto adventním čase to bylo setkání věru sváteční a plné překvapení.

Setkání započalo netradičně – prohlídkou a přednáškou o nové mozaice, která zdobí kostel v Karloince. Zde byla následně sloužena i mše a po ní měl pan farář přichystánu pro seniory „mikulášskou nadílku“.

Po příjezdu do charitního domu v Halenkově, kde setkání pokračovalo, usedali účastníci na místa již za zvuků vánočních melodií. Přišli nám totiž zahrát muzikanti z Nového Hrozenkova a Halenkova. Jejich hudební uskupení nemá sice ještě oficiální název, ale hráli krásně a vystoupení všechny zúčastněné moc potěšilo. Ještě předtím, než se

pustili do hraní, popřála paní ředitelka Danuše Martinková všem zúčastněným krásné svátky, a pak si již účastníci užívali hudby, připraveného pohoštění a hlavně společnosti svých známých a kamarádů. Děkujeme všem zúčastněným za pohodovou atmosféru. Náš dík patří také všem zaměstnancům, kteří setkání s láskou připravují a zajišťují dopravu účastníků na místo konání.

Setkání bylo finančně podpořeno Nadací Jistota KB v rámci projektu „...A dobrou náladu s sebou“.

Jsmo rádi, že se setkání vydařilo a těšíme se brzy na viděnou.

Veronika Machálková,
projektový manažer

Charita Olomouc

Charitní služby jsou pomocí pro mnohé rodiny na Olomoucku

Paní Heleně byla diagnostikována Alzheimerova choroba. Její dcera neváhala a mamince zajistila ubytování nedaleko svého bydliště, aby jí byla stále nablízku. Přestože členové rodiny pracují, snaží se mamince co nejvíce věnovat. Charitní pečovatelská služba dochází pouze v době, kdy rodina péči nemůže zajistit. Dohlíží na správné užívání léků, vypomáhá s chystáním jídla a doprovází nemocnou paní na procházky

do parku. Paní Helena má velmi ráda společnost a ráda si čte. Pečovatelky s paní procházejí rodinné album nebo jí předčítají úryvky z oblíbených knih. Rozzářená tvář paní Heleny je pro všechny odměnou.

Pečovatelská služba střediska sv. Alžběty Charity Olomouc pro lidi s tělesným handicapem je určena seniorům a dospělým lidem s tělesným znevýhodněním, kteří si vzhledem ke

svému věku, nemoci či postižení nemohou zajistit běžné denní činnosti v péči o sebe a svoji domácnost. Za cíl si klade odlehčit rodině při náročné péči o blízkou osobu přímo v domácím prostředí.

Zůstat se svými blízkými

Pan Jiří žije s manželkou v rozlehlém vícegeneračním domě s třemi bytovými jednotkami a velkou zahradou. Společně obývají jeden byt, v dalším bydlí syn a dcera s rodinami. Díky tomu se celá široká rodina denně setkává a navzájem si vypomáhá. Pan Jiří je již řadu let v důsledku svého zdravotního stavu odkázán na nepřetržitou péči svých blízkých. Téměř nekomunikuje a potřebuje pomoc ve všech oblastech sebeobsluhy (osobní hygiena, oblékání, strava, chůze). Přestože se o tatínka pečlivě stará celá rodina, nedokáže zajistit nepřetržitou péči pouze vlastními silami. Manželka pana Jiřího je již v pokročilém věku, syn a dcera pracují. Z toho důvodu se rodina obrátila na pečovatelskou službu Charity Olomouc s prosbou o pomoc.

Pečovatelka dochází do rodiny dvakrát denně od pondělí do pátku. Ráno přichází, aby panu Jiřímu pomohla s hygienou. Pán je vysoký, těžce se pohybuje, celá hygiena a převlékání probíhá vleže na lůžku. Pečovatelka pomůže pánovi přesunout se do křesla, poté odchází a v péči pokračuje rodina. S tatínkem pravidelně procvičuje chůzi s pomocí chodítka, aby hybnost zůstala zachována co nejdéle. Podruhé přichází charitní pracovníce v době oběda. Pan Jiří sedí u kuchyňského stolu, kam mu pomohla rodina, a obědvá. Jídlo je mu třeba pokrájet na kousky. Po obědě jej pečovatelka za pomoci blízkých doprovodí zpět do lůžka, kde provede výměnu všech zdravotnických pomůcek. Odpoledne se o tatínka opět stará rodina, která pomůže s večerní hygienou a přípravou večeře. Díky starostlivé a láskyplné péči svých nejbližších a za asistence charitní služby zůstává pan Jiří v domácím prostředí. Ze svého křesla u velkého okna do dvora pozoruje hrající si vnučata a usmívá se...

Přinášet sebe sama druhým

Paní Marie byla vždy dobrá máma. Svoje děti milovala nadevše a rozdávala se jim celým srdcem. Její laskavou péčí jí nyní s plným nasazením obětavě splácí její dcera. Paní Marie trpí

Alzheimerovou chorobou a je plně odkázána na pomoc jiné osoby. Ačkoliv by se mohlo zdát, že již nikoho nevnímá a svět se jí zúžil pouze na polohovací postel, v níž tráví celý svůj čas, není tomu tak. Kdykoliv spatří svoji dceru, rozzáří se jí oči a začne se usmívat. Tělo paní Marie sice vypovídá svoji službu, ale její duše je přítomná a vnímá vše, co se kolem děje. Máma a její dcera s rodinou žijí společně v jednom bytě. Pro babičku, jak ji láskyplně nazývá její dcera, je vyhrazena jedna místnost, kde se odehrává veškerá péče. Brzy ráno je třeba podat snídani a léky, poté přicházejí pracovníci charitní pečovatelské služby, aby ulehčili rodině s péčí. Je čas ranní hygieny. Vše se odehrává v klidném tempu na lůžku. Pracovníci si s paní povídají, i když jim nemůže odpovídat. Respektují intimitu, i když by leckdo řekl, že "už to vlastně není třeba". Pomáhají rodině zvládnout nelehkou péči, aby mohla jejich maminka a babička zůstat doma.

*Pečovatelky a sociální pracovníce Střediska sv. Alžběty
Připravila Eva Štefková*

Návštěva odborníka v Krizovém centru

V pondělí 5. prosince 2016 navštívila Krizové centrum Charity Olomouc paní MUDr. Jarmila Šmoldasová. Lékařka z Fakultní nemocnice Olomouc se řadu let věnuje lidem s psychiatrickou diagnózou - specializuje se zejména na alkoholovou závislost. Setkání s ní bylo pro pracovníky přínosné, protože někteří klienti v akutní krizi trpí duševním onemocněním a často jsou i závislí na nadměrném požívání alkoholických

nápojů. Práce s těmito lidmi v podmínkách krizového centra je náročná vzhledem k časovým možnostem přechodně ubytovaných této sociální služby (max. 10 nocí) a nulové toleranci k přijetí do služby. Jak motivovat ty, kteří se snaží se svojí závislostí skončit, to byly hlavní dotazy pracovníků.

Jana Haasová

Olomoučané mohli počtvrté zažít Noc venku

Ve čtvrtek 24. listopadu proběhl čtvrtý ročník charitativní akce „Noc venku“ na podporu lidí bez domova. Cílem akce bylo seznámit veřejnost s problematikou bezdomovectví zážitkovou formou a zároveň získat potraviny a hygienické potřeby pro lidi v nouzi. Akci pořádala Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci ve spolupráci s Charitou Olomouc a sociální firmou SocioFactor.

Příležitost zažít na vlastní kůži, jaké to je být člověkem bez domova, mohli všichni, kteří se rozhodli strávit noc pod širou oblohou. Doprovodný kulturní program zážitkové noci se uskutečnil v Letním kině Olomouc od 17 hodin.

Vstupenkou na akci byly trvanlivé potraviny (instantní polévky, konzervy, cukr, čaj, apod.) či hygienické potřeby v hodnotě 50 Kč. Vybrané potraviny obdrží lidé bez domova prostřednictvím terénního programu a Nízkoprahového denního centra střediska Samaritán Charity Olomouc.

První vystoupení bylo tradičně věnováno improvizaci souboru O.Li.V.Y., v hlavním programu se představily hudební skupiny KYÓFÚ a JANANAS. Návštěvníci se mohli dále zapojit do výtvarné dílny a namalovat si textilní tašku (sponzor AROShop, pan Froněk z Prahy), nebo napsat tematickou pohlednici těm, kteří jim na Noci venku chyběli.

Přednášku o bezdomovectví s terénní tematickou vycházkou nabídli účastníkům pracovníci Charity Olomouc, interaktivní workshopy tým Pragulic. Program zakončilo promítání filmu „pro spáče“, v němž nechybělo překvapení pro ty, kteří chtěli strávit noc venku. Ráno za svou odvahu a solidaritu s potřebnými obdrželi speciální certifikát.

V České republice proběhla akce poprvé v roce 2012 v Ostravě, letos se již zapojila dvacítka měst. „Není náhodou, že se akce koná ve druhé polovině listopadu, kdy venkovní teploty značně klesají a začíná nejtěžší období pro ty, kteří žijí na ulici,“ sdělila Eva Klimentová z Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Projekt Noci venku je inspirován obdobnou akcí, která probíhá v Anglii již několik let. Záštitu nad akcí převzal primátor statutárního města Olomouc doc. Mgr. Antonín Staněk, Ph.D.

Akce se zúčastnilo 150 návštěvníků, přespalo 12 odvážlivců, kteří získali zvláštní certifikát. Vybralo se celkem 417 ks potravin a 24 ks hygieny, celkem 417 položek. Finanční výtěžek z akce, věnovaný středisku Samaritán, činil 3 208 Kč. Všem dárcům srdečně děkujeme!

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Veřejnost projevila solidaritu s lidmi bez domova luštěninovou sbírkou

Výsledky letošní luštěninové sbírky ukazují, že lidem není lhostejný osud těch, kteří se ocitli v nouzi. Díky solidaritě a štědrosti dárců bylo vybráno přes půl tuny potravin, což je o více než polovinu oproti minulému roku. Do akce se zapojili jednotlivci, školy i celé farnosti. Z darovaných luštěnin budou mít lidé bez domova v nadcházejícím zimním období minimálně 1x týdně luštěninovou polévku.

Letošní sbírka se uskutečnila v době od 5. října do 30. listopadu. Celkem se vybralo přes 560 kilogramů surovin, z toho 380 kg luštěnin a přes 180 kg dalších potravin. Část surovin obdržela Charita Olomouc přímo před radnicí na Horním náměstí v Olomouci začátkem října, v den pořádání happeningu Řetězová hladovka, kam přinášeli příspěvky studenti i celé školy. „Nejčastěji však lidé nosili potraviny přímo k nám na Charitu. Už koncem října vzrostly zásoby vybraných luštěnin natolik, že jsme pro letošní rok museli pořídit malý příruční sklad speciálně pro luštěninovou sbírku,“ uvedla Barbora Cigánková, koordinátorka Centra materiální pomoci.

Luštěniny budou využity na přípravu polévek pro lidi bez zázemí v nízkoprahovém denním centru Samaritán a pro lidi ocitající se v nouzi. Teplou polévku s chlebem vydává Charita lidem bez domova 4x týdně v šestihodinových intervalech, ve zbývajících třech dnech obdrží klienti potravinové balíčky. V průměru je vydáno kolem 150 porcí polévek denně. Z letošní luštěninové sbírky tak uvaří v charitní kuchyni 3 800 porcí čočkové, fazolové či hrachové polévky. „Díky štědrosti dárců můžeme připravit pro lidi bez domova minimálně 1x týdně polévku z luštěnin, které jsou plnohodnotným zdrojem rostlinných bílkovin, a alespoň částečně tak nahrazují nedostatek jiných potravin,“ sdělila Barbora Cigánková.

V loňském roce bylo vybráno 230 kg luštěnin a 4 kg ostatních potravin. Letošní sbírka převýšila loňský výtěžek o více než polovinu. Sbírkou provázelo motto pracovníků střediska Sama-

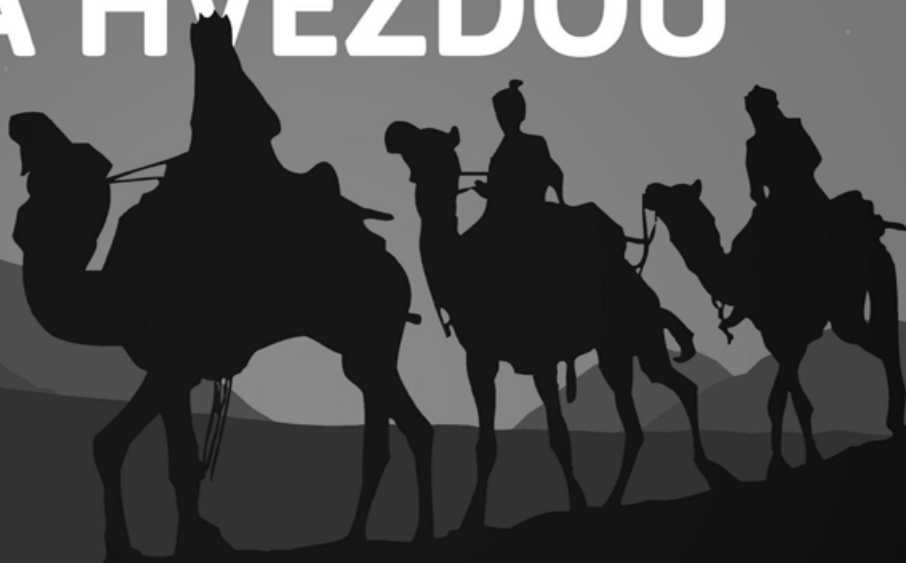
ritán „Jde to prostě, bez otázky, balík hrachu daruj z lásky.“ Charita Olomouc děkuje všem dárcům, kteří se do sbírky zapojili.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Charita Olomouc a ZUŠ „Žerotín“ Olomouc
zve na divadelní představení

S TŘEMI KRÁLI ZA HVĚZDOU

Živý betlém se slavnostním
příjezdem Tří králů

6. ledna 2017
v 15.00
Horní náměstí Olomouc

Program:

Živý betlém, Hudební vystoupení,
Průvod Tří králů,
Žehnání tříkrálovým koledníkům,
Živá zvířata (Zoo Olomouc)

Od 14.30 bude na Horním náměstí
probíhat hudební program

Štěstí, zdraví vinšujeme Vám...

Vydejte se spolu s námi a třemi králi na olomoucké náměstí za hvězdou

Charita Olomouc a Základní umělecká škola Žerotín Olomouc srdečně zve na živý betlém se slavnostním příjezdem Tří králů, který se uskuteční 6. ledna 2017 v 15:00 hodin před radnicí na Horním náměstí v Olomouci v rámci sedmáctého ročníku Tříkrálové sbírky. Na programu je průvod tří králů, divadelní představení, hudební vystoupení a požehnání tříkrálovým koledníkům. Chybět nebudou živá zvířata ze ZOO Olomouc. Akci pořádá Charita Olomouc ve spolupráci s Kulturní Olomoucí.

Olomouc se jako krajské město chystá po vzoru dalších velkých měst na svátek Tří králů. Zástupci Charity Olomouc v tříkrálových kostýmech navštíví dopoledne 6. ledna městské instituce, kde budou koledovat ve prospěch potřebných. Novinkou je letos poprvé odpolední program, kdy se průvod tří králů vydá z Dolního náměstí před radnicí, kde se pokloní ‚narozněnému Králi‘ v jeslích. Divadelní ztvárnění živého betlému připravila Základní umělecká škola Žerotín Olomouc.

Tradiční průvod tří králů zamíří k živému betlému na Horním náměstí v doprovodu muzikantů dechového oddělení Konzervatoře Evangelické akademie v Olomouci. Od 14:30

bude probíhat na Horním náměstí hudební program. Akce se zúčastní rovněž zástupci Magistrátu města Olomouc. „Závěr celého programu zakončí požehnání koledníkům, kteří se s tříkrálovými kasičkami vydají v následujících dnech do ulic, aby prosili ve prospěch těch, kteří si nedokáží sami pomoci,“ uvedla Terezie Tábořská, koordinátorka Tříkrálové sbírky Charity Olomouc.

„Jedná se u nás v Olomouci o první ročník pilotního projektu na svátek Tří králů, kdy jsme v rámci koledování po městských institucích přichystali i odpolední program pro veřejnost,“ přiblížila ředitelka Charity Olomouc Ludmila Gottwaldová. Celá akce je uvědoměním si duchovního rozměru charitního díla a zároveň i poděkováním veřejnosti, která se prostřednictvím Tříkrálové sbírky podílí na pomoci těm, kteří se ocitli v nouzi.

Tříkrálová sbírka 2017 se uskuteční v Olomouci a okolí v dnech 2. až 14. ledna 2017.

Štěstí, zdraví vinšujeme vám...

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Charita Svitavy

Ocenění dobrovolnice

Pondělní cesta do Pardubic 28. 11. 2017 měla svůj slavnostní důvod. Dobrovolnice Charity Svitavy Zuzana Soukupová byla pozvána na Galavečer Ocenění do kongresového centra Paláce Atrium Pardubice, aby převzala cenu sdružení neziskových or-

ganizací Koalice nevládek Pardubicka (KONEP), SRDCE NA DLANI.

Zástupci KONEP ocenili dobrovolníky z řad občanů, nestátních neziskových organizací a společensky odpovědných firem, které významnou měrou přispívají k rozvoji dobrovolnictví a neziskového sektoru v Pardubickém kraji. Cílem akce je vyzdvihnout a ocenit nenahraditelnou činnost těchto lidí a organizací, protože význam dobrovolné činnosti se odráží v přínosech pro celou společnost.

„Naše“ Zuzka je živoucím důkazem, že takoví lidé opravdu existují, nepatří ani v dnešní době k nadpřirozeným bytostem. Zuzka a pes Fox přinášejí nezištně radost svému okolí. Stali se neodmyslitelnou součástí života na Světlance - CDS. Jejich přítomnost působí na všechny klienty i pracovníky vždy povzbudivě a radostně. Bez nároku na odměnu takto pracuje již několik let a to nejen v Charitě ve Svitavách a jejím centru denních služeb Světlanka, ale také v dalších neziskových organizacích.

Miriam Holubcová, DiS.

Oblastní charita Uherský Brod

„Adventní dílničky mi vrátily nejhezčí vzpomínky na Vánoce,“ říká klient z Horního Němčí

Stejně jako loni uspořádalo Centrum seniorů Uherský Brod Adventní dílničky pro klienty domů s pečovatelskou službou. „Loni jsme tyto dílničky zorganizovali v Dolním Němčí a ve Strání. Koncem letošního listopadu si výrobu věnečků, svíček a dalších ozdob souvisejících s Adventem a Vánoce mohli užít klienti Charitního domu sv. Václava v Horním Němčí. Další tvořivé dílničky chystáme, kvůli velkému ohlasu v loňském roce, opět

ve Strání. V tamním Domě s pečovatelskou službou se tato akce uskutečnila v úterý 6. prosince,“ vysvětlil vedoucí Centra seniorů Uherský Brod František Bílek.

Lektorkou tvořivých dílniček byla stejně jako loni floristka Markéta Kapinusová z Uherského Hradiště, které při tvořivém dni pomáhaly pracovnice Centra seniorů Uherský Brod, ale také její dcera Lucie a syn Jan. „Jsem velmi ráda, když vidím nadšení se-

niorů při těchto akcích. Zpočátku vždycky tvrdí, že už nedokáží nic vyrobit, ale nakonec se všichni osmělí, pustí se do práce a své výrobky dokončí. Stejně tomu bylo i v Horním Němčí. Celou akci doprovázela vynikající nálada všech účastníků. U výroby ozdob jsme si zazpívali, poslechli koledy a ochutnali nealkoholický punč a vánoční pečivo,“ popsala dění při dílničkách Markéta Kapinusová.

Její slova potvrdily i spokojené výrazy účastníků dílniček. „Vyrobil jsem si malý vánoční stromeček a také proutěnou vánoční hvězdu. Ještě nevím, jestli si výrobky ponechám, anebo je daruji někomu z rodiny. Víím ale jistě, že tato akce byla moc příjemná a děkuji za ni. V průběhu dílniček se mi vrátila v mysli atmosféra adventu a Vánoc, která v minulosti k mé domácnosti vždycky patřila,“ poznamenal jeden ze spokojených účastníků akce.

„Podobné akce pro seniory, jako jsou tyto tvořivé dílničky, považuji za velmi prospěšné. Díky těmto aktivitám dostanou seniři vítanou možnost k vzájemnému setkání, rozptýlení, zavzpomínají spolu a pobaví se. Nejde ale jen o zábavu, dílničky mají pro účastníky i terapeutický a celkově aktivizační účinek. Opět si tak procvičí jemnou motoriku, pozornost, a z dílniček odchází s vědomím, že jsou stále zruční a šikovní. Navíc si s sebou odnáší vlastnoručně zhotovený výrobek, kterým si mohou vyzdobit svůj byt nebo ho věnovat svým dětem, vnoučatům a podobně,“ poznamenala vedoucí Pečovatelství služby Horní Němčí Markéta Zámečnicková.

Adventní dílničky se stejně jako loni uskutečnily díky podpoře sponzorů. Letos patří velké poděkování za podporu akce společnosti Mareti, ale také pracovníkům Centra seniorů Uherský Brod a dobrovolníkům, kteří s organizačně náročnou akcí vypomohli.

Oleg Kapinus

Březová: spolehlivý partner uherskobrodské Oblastní charity

Významným dílem podpořila v těchto dnech práci Oblastní charity Uherský Brod Obec Březová. Za jejich příspěvek patří obci velké poděkování.

Příslib udělení příspěvku obdržela Oblastní charita Uherský Brod ze strany obce Březová teprve před několika dny, svou pomoc však obec ve velmi krátké době zrealizovala.

„Pan starosta Josef Trecha, při našem nedávném setkání na obecním úřadě v Březové, práci naší Charity ocenil a připomněl například i záslužnou činnost Pečovatelství služby Strání a Domácí zdravotní péče OCH Uherský Brod, které denně zajíždějí do Březové poskytovat své služby,“ připomněl ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť.

Text a foto Oleg Kapinus

Vedoucí pečovatelské služby: i o Vánocích vkládáme do práce kus sebe

Vánoce znamenají pro většinu z nás odpočinek, chvíle volna, radostné setkání s celou rodinou a příbuznými, slavnostní náladu, vůni svátečního pečiva a vše příjemné, co s těmito významnými dny v roce souvisí.

Řada lidí ale podobné možnosti nemá, nebo je má jen velmi omezené. Takovými lidmi jsou například pracovníci Charit, kteří pracují v nepřetržitých provozech, pečovatelky, zdravotní sestry a také jejich klienti v pečovatelských domech a podobných zařízeních.

O tom, jak vypadají Vánoce například v Domě s pečovatelskou službou ve Strání, vyprávěla vedoucí tohoto zařízení, Miroslava Havlíková.

Paní Havlíková, přiblížte, prosím, Vaši službu na Štědrý den, případně v dalších vánočních dnech...

U nás v Domě s pečovatelskou službou začínají vánoční svátky snahou personálu o navození sváteční atmosféry. Snažíme se například prostory našeho zařízení vyzdobit vánočními ozdobami a nechybí samozřejmě vánoční stromečky.

Pořádáte pro Vaše klienty i nějaké tematické akce?

Dříve, dokud to zdravotní stav klientů dovolil, jsme s nimi pekli vánoční cukroví, pořádali různé besedy se zpěvem koled a podobně. V současné době ale máme většinu klientů ležících a nemocných, proto jsme tyto aktivity na jejich přání omezili. Druhým rokem ale pro ně pořádáme, kromě jiného, tvořivé Adventní dílničky, které našly u klientů značnou odezvu. Pobaví se u nich, popovídají si a navíc si sami, s pomocí profesionální lektorky – floristky, vyrobí svícen, vánoční hvězdu z proutí, pohlednici či dřevěného andílka nebo jiný ozdobný předmět.

Na Charitě slouží pracovníci většinou o víkendech a svátcích ve dvou a na nočních službách po jednom, tedy osamoceni. Společnost nám dělají klienti, kteří většinu svátků považují za běžný den. Možná je to jejich stářím, únavou a beznadějí, často nemají příliš chuť vánoční svátky slavit. Jsou mnohdy osamoceni, teskní po svých příbuzných, kteří už mezi námi nejsou nebo bydlí daleko.

Ten, kdo má blízko rodinu a příbuzné, slaví u něj doma nebo naopak rodina přichází do jeho bytu v Domě s pečovatelskou službou. Pro staré lidi jsou vánoční svátky velmi těžkým obdobím, které v nich vzbuzuje spíše obavy, protože mnohem více pociťují svůj vlastní smutek. Potřebují někoho, kdo alespoň o Vánocích zaplní prázdná místa v jejich životě. Správný „chariták“, který do péče o potřebné vkládá kus sebe, právě v těchto chvílích velmi intenzivně vnímá onu „lásku k bližnímu“. Ví, že ho rodina doma potřebuje, ale taky ví, jak je nesmírně důležitá jeho přítomnost v blízkosti osamocených klientů v péči charitních služeb a zařízení.

Každý z vašich klientů ale zřejmě přece jen vnímá svátky jinak?

Za léta své praxe mohou říci, že naši klienti vnímají vánoční čas rozdílně. Jednou skupinou jsou ti, kteří Vánoce slaví s rodinou. Pak máme klienty, kteří vnímají vánoční dny jako každý jiný. Nevnímají rozdíly, nechtějí, nebo nemohou jinak vnímat. Příčinou může být, jak jsem již připomněla, jejich nemoc, stáří, beznaděj, únava, apatie či nějaká vnitřní zlost. Boj s něčím, co nedokážou oni sami ovlivnit.

A pak je tu další skupina lidí. Ti, kteří prožívají Vánoce jinak. Hluběji. Neřeší dárky, neřeší cukroví, vánoční výzdobu. Svátky prožívají v modlitbách, s vnitřní radostí z narození Spasitele. Pro někoho chudé Vánoce, pro ně však s velmi hlubokým významem. Tito lidé jsou v životní hierarchii posunu-

ti už úplně někde jinde. Dávno je pryč doba, kdy se radovali z blikajících vánočních svíček, krásného balicího papíru, pozlátka, dvaceti druhů vánočního cukroví, pohádek v televizi...

Jít do práce na Vánoce a nechat doma děti a další členy rodiny, to pro Vás zřejmě není úplně jednoduché...

Pokud na mě vyjde služba, snažím se, abych doma před nástupem do práce stihla vše potřebné – to znamená úklid, napéct cukroví, zabalit dárky a kompletně pro rodinu připravit Vánoce tak, jak mají být.

A pokud službu nemám, přece jen do našeho zařízení na Vánoce zajdu, abych zjistila, zda je všechno v pořádku, zda mají klienti vše, co potřebují. Bez toho už si nedovedu žádné Vánoce ani představit.

*Za rozhovor poděkoval
Oleg Kapinus*

Mikulášský večírek v Dolním Němčí

Tento rok jsme se už po desáté sešli s našimi klienty na Mikulášském večírku v Domě s chráněnými byty v Dolním Němčí. Svou návštěvou nás poctil pan doktor, MUDr. Vladimír Sváček se zdravotní sestřičkou jeho ordinace Evičkou, pan starosta František Hajdůch se svojí manželkou, která se zapojila i do přípravy, místostarosta – pan Josef Tinka s manželkou, no a samozřejmě u takové události nesměl chybět náš pan ředitel Petr Houšť.

Bohaté občerstvení připravil personál pečovatelské služby a o zábavu se svým zpěvem a hudbou postaral již tradičně pan Hlucky. Dle ohlasů našich klientů byla zábava velmi vydařená a ještě nyní si o tom povídají...

*Zdena Bartošová,
vedoucí Pečovatelské služby OCH Dolní Němčí*

Brodská Charita zavádí novou službu – domácí hospicovou péči

Oblastní charita Uherský Brod zavádí od počátku prosince roku 2016 novou službu, kterou je domácí hospicová péče. „Tato služba v regionu Uherskobrodsko chybí, přičemž její potřebnost je stále více aktuální. Bude sloužit nemocným lidem v terminálním stadiu nemoci, tedy pacientům, jejichž diagnóza je nezvratná, oni chtějí odcházet z tohoto světa v domácím prostředí a v okruhu svých blízkých,“ vysvětlil ředitel Oblastní charity Uherský Brod Ing. Mgr. Petr Houšť, MBA.

O klienty Domácí hospicové péče Uherský Brod, a také o jejich blízké, se bude starat proškolený multidisciplinární tým. „Personál nemocnému podá potřebné léky a poskytne i psychologickou a duchovní podporu. Charita je připravena

poskytovat hospicovou péči s odborně proškoleným týmem a za pomoci kvalitních zdravotnických přístrojů,“ doplnil ředitel brodské Charity.

Poskytování domácí hospicové péče je velmi nákladné a proto Oblastní charita zajišťuje finanční prostředky na vybavení služby zdravotnickými přístroji a provoz.

„Oslovujeme nejruznější nadace, nadační fondy a také regionální podnikatele a firmy se žádostí o pomoc. Řada z nich nám už vyšla vstříc, za což jim patří velké poděkování,“ netají svou vděčnost Petr Houšť.

Oleg Kapinus

Do Azylového domu v Uherském Brodě zavítal Mikuláš

I letos přišel navštívit děti do Azylového domu pro matky s dětmi v tísní v Uherském Brodě Mikuláš. Společnost mu dělali anděl a čert. Všechny děti se na toto setkání těšily a celý den byly velmi nedočkavé.

Ačkoliv čert vypadal strašidelně, maminky se nemusely bát, že by si jejich děti sebou odnesl do pekla. Děti slíbily Mikuláši, že budou hodné, budou poslouchat, a čert se tedy musel spokojit jen s malým varovným postrašením, kdyby si děti svůj slib rozmyslely a chtěly začít zlobit. Velkou radost dětem udělala i odměna v podobě sladkostí a ovoce, kterou jim Mikuláš a jeho doprovod přinesl za básničku či písničku.

Všichni si první prosincový podvečer užili v příjemné atmosféře.

Velké poděkování patří skautkám a dobrovolníkovi, kteří ztvárnili Mikulášskou družinu. Dále bychom rádi poděkovali také společnosti Tekoo, spol. s r. o., která darovala azylovému domu ovoce. Poděkování patří i paní Soni Černuškové za její iniciativu v uspořádání sbírky sladkostí a hraček pro děti, paní Marii Vintrové, vedoucí Denního stacionáře Domovinka za poskytnutí prostor a všem, kteří se podíleli na přípravě této akce.

*Jana Haluzová,
vedoucí Azylového domu pro matky s dětmi v tísní
Uherský Brod*

Starostové Březové, Nivnice, Suché Lozi i Korytné si se zájmem vyslechli informace o nových službách brodské Charity

Projednat možnosti užší spolupráce vedení obcí s Oblastní charitou Uherský Brod, ale také nabídka nových služeb, jako je Domácí hospicová péče a sociální poradna – to byla náplň jednání ředitele Oblastní charity Uherský Brod Petra Houšťě se starosty Březové, Nivnice, Suché Lozi a Korytné. První muže těchto obcí navštívil ředitel brodské Charity ve dnech 29. listopadu a 1. prosince. „Starosta Březové, pan Josef Trecha i starosta Nivnice, pan Miroslav Vykydal, starosta Korytné pan Vladimír Janča i první muž sucholožské radnice pan Václav Bujáček si tuto naši nabídku vyslechli a přislíbili spolupráci. Setkání s nimi bylo velmi věcné a oboustranně přínosné,“ poznamenal ředitel brodské Charity Petr Houšť, který vyzdvihl dlouholetou velmi dobrou spolupráci se zástupci všech navštívených obcí.

Oleg Kapinus

Oblastní charita Uherské Hradiště

Centrum osobní asistence besedovalo s dětmi o Charitě

Na pozvání Základní školy Mařatice se asistentky Centra osobní asistence po tři listopadová odpoledne věnovaly v rámci preventivního programu dětem z prvních až třetích tříd a besedovaly s nimi na téma „Charita“.

Děti se pokaždé velmi aktivně zapojily do diskuze. Na otázku „Co si představíte pod pojmem Charita?“ se zvedl les rukou. Nejlépe odpověď vystihla prvňáčka Lucinka, když nám řekla: „Charita přece pomáhá.“ „A komu děti myslíte, že pomáhá?“ Malí žáčci nepotřebovali žádnou nápravdu: „Babičkám, dědečkům, nemocným dětem, chudým lidem, lidem na vozíčku...“

Po plodné besedě si děti mohly s pomocí asistentek COA Jarmily Vráblové a Katky Kamarádové vyrobit krásnou záložku do knížky s logem a iniciály Oblastní charity Uherské Hradiště. Potom už je čekalo pře-

kvapení v podobě zážitkové jízdy na mechanickém vozíčku po školní chodbě. Někdo se nechal vozit kamarádem, někdo si jízdu zkusil úplně sám a zjistil, že zvládnout techniku jízdy a ručně pohánět kolečka není nic jednoduchého.

Závěrem je třeba říci, že děti měly na svůj věk o charitních službách a aktivitách hodně znalostí a vědomostí. Někteří se každoročně zapojují do koledování Tříkrálové sbírky, nebo věnují nepotřebné věci do charitního skladu. Za to jsme dětem věnovali placky s logem Charity, čímž děkujeme Jitce Jánské za jejich zajištění. Též děkujeme Centru denních služeb pro seniory za zapůjčení vozíčku.

ochuh

Farní střediska Oblastní charity Uherské Hradiště

Na Uherskohradištsku vznikla v průběhu roku 2016 čtyři charitní dobrovolná farní střediska. Jako první bylo v dubnu ustanoveno farní středisko P. Antonína Šuránka v Ostrožské Lhotě, po něm následovalo farní středisko sv. Petra a Pavla v Kunovicích a farní středisko sv. Rocha v Uherském Hradišti, a nejmladší farní středisko sv. Vavřince v Hluku. Farní střediska pracují samostatně, jejich dobrovolníci nezištně pomáhají potřebným v místech, kde žijí a zároveň úzce spolupracují s Oblastní charitou v Uherském Hradišti.

Ačkoliv jsou farní střediska velmi mladá, již sklízí první pomyslné plody své obětavé práce. Dobrovolníci ze střediska P. A. Šuránka v Ostrožské Lhotě pravidelně pořádají pro seniory setkání u čaje, připravují pohoštění i program. Dobrovolníci z farních středisek, zvláště ze střediska sv. Rocha, se aktivně zapojili do příprav a hladkého průběhu Františkánským misí – týdenní evangelizační akce v Uherském Hradišti v září 2016. Pomohli připravit kavárnu na faře, výstavu fotografií pod uherskohradištským archivem, upekli buchty do kavárny, vydávali večere pro téměř stovku misionářů. Pomáhali také s dopravou věřících seniorů z Domova pro seniory UH přímo do „centra dění“ – na faru, na Masarykovo náměstí a do klášterního kostela. Někteří dobrovolníci se zapojili přímo jako misionáři a působili ve skupině navštěvující nemocné, lidi bez domova a seniory, azylové domy Oblastní charity.

Dobrovolníci pravidelně dochází do uherskohradištské nemocnice, kde pomáhají s přípravou mše svaté, doprovázejí nemocné a seniory, které potěšují a povzbuzují. Jeden z dobrovolníků farního střediska P. A. Šuránka daroval

kalich a patenu, které slavnostně posvětil 1. prosince na oddělení chirurgie uherskohradištské nemocnice otec Jan Nepomuk Svoboda OFM. Ten je zároveň nemocničním kaplanem a při svěcení posvátných nádob řekl přítomným na mši svaté v nemocnici: „Ve křtu svatém jsme byli posvěceni a tím jsme se stali také Božími nádobami. Máme dál nést toto radostné poselství, aby svět byl posvěcován a proměňován.“

Nejmladší farní středisko sv. Vavřince v Hluku se pustilo do organizace potravinové sbírky pro potřebné spoluobčany, která se uskuteční během prosince v prodejně potravin Duha v Hluku.

Mezi dobrovolníky farních středisek je již nyní zájem

o pomoc s přípravou Tříkrálové sbírky. Dobrovolníci vy-pomáhají i záskokem při péči o staré a potřebné v případě nemoci či jiné potřeby pečující osoby. Navštěvují osamělé a nemocné v jejich domovech. Organizují hudební vystoupení či sváteční nadílku v sociálních a zdravotnických ústavech.

Vedoucí farního střediska P. Antonína Šuránka Václav Hájek se s námi podělil o svoji více než půlroční zkušenost, jak sám uvedl, s „lehce organizovaným dobrovolnictvím“ v Ostrožské Lhotě: „Po nevelké osobní zkušenosti si uvědomuji, jak rozdílným způsobem je pomoc potřebným v různých ústavech nabízena a konána. Jak citlivá je ona hranice mezi dodržováním nutných pořádkových a bezpečnostních pravidel a odlidštěním. I to, že takové dobro není

a nemůže být se svou metodikou a vyhláškami volné. Tomu občas i brání svými průkazkami a školeními, hlášením a povolováním. Dobrovolnická pomoc se nemůže rovnat se všemi institucemi, které nabízejí a vykonávají sociální služby. Jeho podstata je jiná. Je to nezištné nabízení toho, co je zadarmo, co jsme sami dostali darem. Myslím si, že vytvářet další instituce kopírující součásti současného sociálního systému takto tvořit nepotřebujeme. Potřebujeme však o sobě dát vědět. Nejlépe ve svém dosahu, ve svém okolí. S nenahraditelným úsměvem, s nezbytnou trpělivostí. Upřímně a laskavě. Musíme a chceme vycházet z toho, co bylo. Pokud jsem zaznamenal, založením našeho farního střediska žádná nová potřeba nevznikla. Ty tu byly, jsou a budou. Lidé, kteří je vnímali, však mají možnost o sobě více vědět, lidé kterým potřeby vznikají, mají lepší informaci kam se obrátit. Vždy však své trable svěří pouze tomu, komu důvěřují, ne tomu, kdo byl uveden do funkce.

Do činnosti našeho střediska se zapojili zrovna takoví lidé. Jsme propojeni s farní radou a s profesionální Charitou. Dáváme o sobě veřejně vědět, občas se scházíme. Naším zásadním cílem ovšem zůstává ta „neviditelná“ nabídka, pomoc od srdce k srdci a sprádaní pomyslné záchranné sítě pro pomoc opravdu potřebným. Je lidsky přirozené, že člověk se svým omezením nechce. Pokud tak učiní, je k tomu nutný pocit vzájemné důvěry. Průlomem bývá pohlazení. A z dobrých vztahů ústí příjemná atmosféra. To je věc dlouhodobá, ale to je také devíza a smysl dobrovolnictví. Šířit pokoj a dobro volně.“

Dobrovolníci farních středisek vzali za svá slova Pána Ježíše Krista: „Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“ Mt 25,40

Mgr. Hana Brigita Reichsfeld,
vedoucí Střediska pro farnosti a dobrovolnictví

TULiP jede na lasergame v nové aréně

V pátek 25. 11. jsme za podpory Zlínského kraje v rámci projektu „TULiP jede!“, určeného pro aktivity prevence rizikových typů chování, vyrazili s uživateli naší služby na lasergame. Zájem o tuto akci byl již tradičně veliký, a protože je od září otevřená nová aréna asi pět minut chůze od našeho klubu, byla to jasná volba. S deseti účastníky a dvěma patnáctiminutovými intervaly jsme si v nové aréně užili spoustu legrace a vybili přebytečnou energii. Vše zde ještě voní novotou, personál je přívětivý a aréna je ve svém módu „Ultron“ spolu s možnými volbami doplňků (volba hudby, přidavné mlhy, volby zbraní) velice působivá. Pro letošní rok to byla pro TULiP zároveň poslední větší akce. Do

konce roku nás čeká sice ještě Mikulášské odpoledne na Orlovně ve spolupráci s Centrem svaté Sary, preventivní beseda o nástrahách Vánoc, tradiční pečení perníčků a klubové vánoční odpoledne, ale z klasických „výletových akcí“ je to pro letošní rok již všechno. Ale nebojte se, již teď pro vás chystáme na příští rok spoustu zajímavých akcí! Naš program můžete sledovat na stránkách www.klubtulip.cz, na našem facebooku či na naší vývěsce na autobusovém nádraží. Poklidný advent vám přeje Nizkoprahové zařízení pro děti a mládež TULiP!

ochuh

Paliativní péče u nás

Láska je trpělivá, je laskavá, láska nezávidí, láska se nevychloubá ani nepovyšuje; není hrubá, nehledá svůj prospěch, není vznětlivá, nepočítá křivdy, není škodolibá, ale raduje se z pravdy; všechno snáší, všemu věří, vždycky doufá, všechno vydrží. Láska nikdy neskončí.

Korintským 13,4

Láska činí zemi obyvatelnou - staví mosty, kde se propast otvírá. Láska neprchá, sdílí temnotu s tím, koho miluje.

Život je cesta, plavba a člověk potřebuje pro klidnou a pokojnou plavbu v různých etapách života pomoc od různých typů lidí. Podpora ve fyzickém, emocionálním, intelektuálním, duchovním a kulturním růstu je nezbytná. V případě fáze, kdy nás život staví do pozice doprovázejícího těžce nemocného člověka, či se sám ocitne v těžké zkoušce nevyléčitelné nemoci a potřebuje pomoc, je dobré vědět, že i zde jsou lidé, kteří nám mohou ulehčit naše břímě.

Zdravotní sestry z Domácí zdravotní péče poskytují paliativní péči lidem v terminálním stadiu nemoci.

Nemocní si velmi často přejí zemřít doma, v kruhu svých nejbližších a příbuzných, kteří chtějí toto poslední přání splnit. Pro nás je to signálem, že ač je tato doba velmi hektická, nevytrácí se láska a úcta k bližním. Proto se ze všech sil snažíme toto poslední přání splnit nebo rodinám ulehčit v těžkých chvílích jejich života. Rok od roku potřeba naší hospicové péče stoupá. Za rok 2015 jsme pečovali o 6 pacientů v terminálním stadiu nemoci. Za letošní rok je to již nyní 14 pacientů. Naše sestry jsou opakovaně proškoleny v oblasti Paliativní a hospicové péče, doškoluji

se ve speciálních technikách – péče o porty, podávání speciální parenterální výživy, bez které by pacienti tzv. zemřeli hladu. Máme potřebné vybavení pro zkvalitnění naší práce: elektrické polohovací lůžko s antidekubitní matrací je u nás standart, máme infúzní pumpy, injektomaty, kapesní injekční dávkovače, oxymetry, pulsní oxymetry. Ale co by bylo všechno toto vybavení bez našich hodných, milých, obětavých sestřiček, které mnohdy na úkor svého volného času a rodiny, poskytují našim pacientům a jejich rodinám, profesionální, kvalitní a citlivou péči v jejich nejtěžších chvílích.

A za to jim patří velký dík.

ochuh

Charita Valašské Meziříčí

Charita otevřela Centrum sociálně-materiální pomoci

Charita Valašské Meziříčí otevřela v pondělí 5. 12. Centrum sociálně-materiální pomoci (CSMP), které poskytuje bezplatně, na základě vydané poukázky, materiální (potravin, šatstvo) a ve zvlášť naléhavých případech i finanční pomoc lidem, kteří se ocitli v tíživé životní situaci. Součástí je také poskytování základního sociálního poradenství a zprostředkování kontaktů na příslušné sociální služby.

Cílem Centra je podpořit potřebné lidi při řešení jejich nepříznivé sociální situace zabezpečením jejich základních potřeb. O podporu může požádat člověk, jehož příjmy jsou na nebo pod hranici životního minima a řeší nečekané nezbytné výdaje. Nebo člověk, který se vlivem různých okolností dostal do nečekané tíživé životní situace (požár, povodně, vykradení bytu, nečekaná ztráta zaměstnání ap.).

Bezplatná pomoc je poskytována na základě provedení sociálního šetření pracovníkem Charity Valašské Meziříčí nebo pracovníkem sociálního odboru Městského úřadu a jen

na nezbytně nutnou dobu. Otevírací doba Centra je pondělí a středa 9-12 a 13-15.

Martina Došková

Noc venku ve Valmezu

Charita Valašské Meziříčí se letos rozhodla zapojit do čtvrtého ročníku celorepublikové akce Noc venku, jejíž termín připadl na čtvrtek 24. listopadu. Na nádvoří i v prostorách zámku Žerotínů se konal 1. ročník Noci venku ve Valmezu. Cílem této akce bylo otevřít problematiku bezdomovectví široké veřejnosti a zmírnit její předsudky

vůči lidem, kteří se vlivem různých okolností ocitli bez domova.

Pro návštěvníky akce byl připraven bohatý program. Veřejnost měla možnost si prohlédnout prezentaci služeb Charity, které se věnují lidem bez domova a v krizi. Pro malé návštěvníky byly připraveny hry a tvůrčí činnosti.

Velký sál zámku zaplnili příznivci římskokatolického kněze p. Mariána Kuffy. Tématem jeho přednášky bylo přijetí lidí bez domova.

M-klub patřil fanouškům J. H. Krchovského a kapely KRCH-OFF band. Ti si pro návštěvníky koncertu připravili nejen muziku, ale také autorské čtení textů J. H. K.

Ve 22 hodin, po ukončení doprovodného programu, byla večerka. Pět žen a šest mužů se se rozhodlo strávit noc venku.

Ve čtvrtek ráno v šest hodin byl budíček. Pro všechny nocležníky byla připravená snídaně a certifikát jako důkaz noci strávené venku ve Valmezu.

*Za Charitu Valašské Meziříčí
Martina Došková*

Charita Valašské Meziříčí získala nový vůz

Naše Charita získala díky štědrosti soukromých podnikatelů do pronájmu nový sociální automobil značky Dacia Dokker. Nový vůz budeme využívat na zabezpečení sociálních služeb.

Slavnostní předání proběhlo ve středu 24. listopadu odpoledne v zasedací místnosti Charity Valašské Meziříčí. Kromě zástupců naší organizace se předání zúčastnili i podnikatelé z Valašského Meziříčí a okolí, kteří na nový vůz přispěli, a také zástupci firmy KOMPAKT spol. s r.o., kteří celou akci zrealizovali. Peníze na automobil byly vybrány od firem, jejichž loga nyní sociální automobil zdobí.

„Pro Charitu je používání osobních automobilů při poskytování 17 sociálních služeb nezbytné. Auto bude přiděleno do služby Centra osobní asistence,“ sdělil ředitel valašskomeziříčské Charity Jiří Gavenda. „Díky všem, kteří se o nový vůz zasloužili,“ poděkoval ředitel Charity.

Automobil bude Centrum osobní asistence používat po dobu šesti let, a to za symbolickou jednu korunu nájmu.

*Za Charitu Valašské Meziříčí
Martina Došková*

Charita Vsetín

Poděkování Městu Vsetín za finanční podporu

V listopadu zakoupilo NZDM Zrnko při Charitě Vsetín nové hudební nástroje v hodnotě 15 tisíc Kč. Tento nákup byl umožněn

zejména díky štědrému finančnímu daru, který věnovala Městu Vsetín společnost Austin Detonator s.r.o. Tímto si dovoluujeme vyjádřit jim srdečné poděkování.

Během klientských porad jsme zjišťovali, jak uživatelům příjemně chvíle strávené v klubovně. Zjistili jsme, že uživatelé by se

rádi věnovali hudbě, která je baví a naplňuje. Máme za to, že hra na hudební nástroje bude pro uživatele přínosná v mnoha směrech. Mohou rozvíjet své hudební nadání a vytvářet si tak pozitivní vztah k umění. Naučí se disciplíně a vytrvalosti. Naučí se také spolupráci a začlenění se do kolektivu, což povede k upevnění jejich pozitivních návyků.

Z darovaných finančních prostředků byly zakoupeny flétny, elektronické klávesy, rumba koule a bicí souprava, která udělala uživatelům největší radost. Hudební dílny budou pravidelně zařazovány do námi vytvářených programů a zakoupené hudební nástroje mohou navíc využívat i jiné služby Charity Vsetín, jako Camino - sociální rehabilitace či Stacionář Magnolia. Tým NZDM Zrnko i uživatelé jsou velmi vděční za tuto finanční podporu, bez níž by se nákup hudebních nástrojů mohl jen těžko uskutečnit.

S poděkováním za celý tým NZDM Zrnko

Bc. Tereza Liňová,
sociální pracovník.

Charita Zlín

Cestou milosrdenství lze jít vždy a za všech okolností

Charita Zlín, dvacet pět roků (1991-2016)

Svatý rok milosrdenství (8. prosinec 2015 - 20. listopad 2016)

Dvě události, které byly impulsem k uspořádání zajímavého a obohacujícího setkání. Setkání s MUDr. Jitkou Krausovou, pastorální terapeutkou při Arcibiskupství olomouckém, začalo otázkou: Milosrdenství, víme co to je?

Setkání se zúčastnila i Michaela Blahová, radní Zlínského kraje pro sociální záležitosti a rodinnou politiku, jež se spolupodílela na jeho přípravě ještě jako vedoucí zlínské Domovinky - centra denních služeb pro seniory Charity Zlín.

Cestou milosrdenství lze jít vždy a za všech okolností ... střípky ze společného odpoledne

- Boží milosrdenství nás uzdravuje
- Naše milosrdenství uzdravuje ty, jimž je projevováno

- Skrze milosrdenství, které projevujeme druhým, jsme uzdravováni my sami
- Křesťan by měl žít z Božího milosrdenství a s Božím milosrdenstvím

Milosrdenství = Misericordia (latinsky)

MISERI = chudí, slabí, bídni (někdy jsou to i „mizerové a mizery“)

COR = srdce

DIA = božská

Boží milosrdenství je příklon (sklonění se) Božího Srdce k jeho tvorům, k lidem, maličkým.

- Láska a milosrdenství nemá a nezná hranice
- Není-li naše milosrdenství moudré, stane se neřestí
- Kdo nedokáže milovat sám sebe, nedokáže milovat druhé
- Lze dávat nepravé milosrdenství ze sobectví (chci dědictví, ať mám klid... atp.)

Matouš 25,40

'cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili'

nikoli 'cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, 'jako byste' mně učinili

- Nebud'te neteční ke svým nejbližším
- Pečováním o nemocného neopomíjejte zdravé
- Nebud'te pečujícími, kteří svojí péčí ničí celou rodinu
- Nehledejte odpovědi na špatně položené otázky, neboť pak nemáte čas hledat odpovědi na otázky, na které je hledat máte...

Milosrdenství a kniha Pán Prstenů, Návrat krále, J. R. R. Tolkien
„Saruman se postavil na nohy a zíral na Froda. V očích měl po-

divnou směsicí údivu, úcty a nenávisť. Vyrostl jsi, pŕlčíku, zachrčel. Ano, velice jsi vyrostl. Jsi moudrý a krutý. Oloupil jsi mě o sladkost pomsty a já teď odtud musím odejít v hořkosti, jako dlužník

tvého milosrdenství. Nenávidím je a tebe také! Ale jdu a nebudu tě dál obtěžovat. Nežádej však, abych ti přál zdraví a dlouhý život. Nečeká tě jedno ani druhé. To ovšem není mé dílo. Jen předpovídám." Pastorační asistentka, Noela Frolková, na adresu besedy uvedla: „Velmi nás oslovilo spojení moudrosti a milosrdenství. Tedy aby bylo v souladu srdce a rozum. Nedovolit mému okolí, aby mě využívalo, myslet na to, co je řečeno v Bibli, kdo nechce pracovat, ať nejí. Pak také uvědomit si, že i když něco dělám s nechtutí, nechce se mi do toho, že to neznamená, že bych to dělat neměla. Pokud někoho třeba navštívuji s dobrým úmyslem, i když mi není sympatický, tak je všechno v pořádku. Byly velmi dobré ohlasy, protože my maminky občas rozum necháváme odpočívat a rozhodujeme spíš srdcem."

**Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka**

Pečovatelky a sestry Alena a Anna. I když nemají viditelná křídla, jsou Zlínskými anděly

Prvně letos oslovilo město Zlín veřejnost s žádostí o nominaci na udělení ceny ‚Zlínský anděl‘ pro osobnosti z řad poskytovatelů sociálních služeb a organizací podílejících se na pomoci a podpoře těm, kteří obě potřebují. Zlínské anděly předávala

během Vánočního koncertu v obřadní síni radnice, i Bc. Kateřina Francová, náměstkyně primátora: „Oceňujeme pracovníky v sociálních službách i pracovníky sociálních odborů, kteří dělají mnoho pro druhé. Děkujeme jim drobností a hudebním

dárkem, koncertem, který je zde již tradicí. Věřím, že tou se stane i Zlínský anděl.“

„Ihned po zveřejnění možnosti nominovat na ocenění i pracovníky Charity Zlín přišla naprosto spontánní reakce: „Po přečtení výzvy ‚Zlínský anděl‘ jsem si uvědomila, že takového máme ve svém středu. A ne jednoho, ale hned dva. Jsou to ženy, sestry, dvojčata, téměř k nerozeznání - Alena Pavlovská a Anna Plšková, pracovnice v sociálních službách,“ řekla Zdeňka Vlčková, vedoucí pečovatelské služby a dále doplnila: „Pomáhají seniorům a zdravotně postiženým, aby tito mohli zůstat co nejdéle v domácím prostředí. Nosí jim úsměv, milé slovo, porozumění. Dokáží naslouchat i povzbudit, jsou přátelské. Profesionalitu kloubí s lidskostí. Jsou výjimečné v tom, že si je uživatelé sami vyžadují. Chtějí svou Alenku a Aničku. Velmi si vážím jejich profesionality, empatie a neustávajícího optimismu.“

Sestry Alena a Anna, rozené Křížkovy, vstoupily do svých prvních zaměstnání jako velmi mladé. Avšak profesně se mýjely až do roku 2000. V té době Anna již pracovala osm let v sociálních službách, ve zmiňovaném roce se k ní přidala Alena. Sestry,

kteřé mnozí stále zaměňují, se tak pracovně setkaly v tehdejší ústavu sociálních služeb, který v roce 2006 převzala zlínská Charita. O dva roky později přerušila profesní dráhu Anny vážná nemoc, která jí znemožnila vykonávat práci, kterou vždy

měla velmi ráda. I přesto, že ji několikaletá léčba vysílila, byla její chuť pomáhat druhým tak silná, že se před třemi lety vrátila do pečovatelské služby, za sestrou Alenou, byť ne na plný pracovní úvazek. Alena a Anna vykonávají u uživatelů péči nadstandardní, vykazují maximální empatii a vstřícnost.

Paní Alena za sebe i sestru Annu uvedla: „Naplnuje nás pocit, že naše práce není jako každá jiná. Je to poslání. Jsme součástí dosavadního života uživatelů, jsme článkem jejich rodiny.“

Z veřejného ocenění pracovníc má pochopitelnou radost i ředitel Charity Zlín, pan Vlastimil Vajďák: „Nesmírně si vážím práce těch, kteří ji vykonávají nezištně, s láskou. Paní Alena

Pavlovská a Anna Plšková jsou dobrou oporou pro uživatele, krásným příkladem pro novou, mladou generaci pečovatelek, za což jim patří velký dík.“

Charitní pečovatelskou službu Zlín finančně podporuje statutární město Zlín, Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2016 a z rozpočtu kraje z programu Zajištění priorit na území Zlínského kraje pro rok 2016 a dárci.

**Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka**

Vánoční balíčky pro děti na Ukrajině právě opustily Zlín (2. 12. 2016)

V letošním roce připravili dárci prostřednictvím zlínské Charity padesát dva vánočních balíčků pro děti ze sociálně slabých rodin a dětských domovů v ukrajinských městech Bortnyky, Kolomyja, Lopatyn, Ternopil a Chmelnyckyj. V lednu následujícího roku bude obdarováno celkem 304 dětí. O projekt je rok od roku větší zájem. Lidé reagují s mimořádnou radostí a velkým srdcem. A nás naplňuje skutečnost, že realizovat takovéto aktivity má smysl. Posíláme poděkování všem, kteří se do projektu Arcidiecézní charity Olomouc zapojili. Jste skvělí!

**Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka**

Adventní odpoledne zlínské Charity ... a přišel i Mikuláš (?)

Adventní koncert - "poděkování"

Báseň z poslední sbírky Bohuslava Reynka

Advent. Čtvrtá neděle.

Procitají andělé.

Vstaňte s námi, volají.

Z polí, z lesů, ze stájí.

Jdeme, nic jsme nepřinesli.

Holá dlaň se chytá jeslí.

Nestudí to, nehřeje

prázdné prsty naděje.

Nestudí to, nepálí.

Nedali jsme, nevzali.

Ale někdo někde volá.

Z mraků hvězda, kámen zdola?

Dlaň je prázdná. Hlava vratká,

trne v rukou Jezulátka

Adventní koncert – ‚poděkování‘ v kostele sv. Filipa a Jakuba. Hudební těleso Concertino, umělecký vedoucí Miroslav Křivánek, přednes poezie Rostislav Marek, herec zlínského divadla. Koncert finančně podpořilo statutární město Zlín, technicky zlínská Římskokatolická farnost sv. Filipa a Jakuba. Děkujeme všem za krásné adventní setkání.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

CARITAS - VOŠ sociální Olomouc

Slova Matky Terezy: Lidi nemusím obrátit, musím je milovat

Otec **Leo Maasburg** strávil několik let po boku Matky Terezy jako její **duchovní rádce, překladatel a průvodce** na zahraničních cestách například do Sovětského svazu nebo

na Kubu. O svých zkušenostech napsal knihu *Momentky ze života Matky Terezy*. Po její smrti se podílel na přípravách jejího blahorečení a je národním ředitelem Papežských mi-

sijních děl v Rakousku. Nejen o své zkušenosti s Matkou Terezą se přijel podělit se studenty a zaměstnanci CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc. V pondělí **28. listopadu 2016** byl vzácným hostem tradičního adventního setkání. Při dopoledním setkání se zaměstnanci se otec Leo Maasburg zamyslel nad tím, jakým způsobem by měla škola jako CARITAS – VOŠs Olomouc naplňovat své poslání církevní sociální školy. Podle něj jsou důležité dvě věci uchopit vztah mezi vírou a rozumem a vzdávat Bohu dík a chválu. Sociální rozměr má společný s jinými vysokými či vyššími odbornými školami, ale vztah k víře je to, co ji odlišuje. Otec Maasburg se svěřil i se svým, velmi zajímavým poznáním, ke kterému dospěl před dvěma týdny, když prezentoval své zážitky s Matkou Terezą na univerzitě ve Skopje. Totiž, že základní myšlenky, nebo chceme-li poslání Matky Terezy, lze předávat lidem napříč náboženskými vyznáními bez toho, aby byly rozmělněny. „Původ, rasa, náboženství,

ideologie nehrají žádnou roli. Všichni jsme dětmi božími a byli jsme stvořeni k velkým věcem. Stvoření milovat a být milováni. To je totiž smysl našeho života,“ citoval otec Leo Matku Terezu a potvrdil, že to je podle jeho zkušeností něco, čemu opravdu rozumí lidé všech vyznání.

Matka Tereza se snažila veškerou svou činností a svým způsobem života zpodobnit Ježíše. To, co podle ní přesvědčuje, je svědectví. Když někdo tápal, nemohl nebo neuměl pochopit, řikala: „Come and see. Přijď a dívej se.“ Jejím životním poznáním bylo, že nemusí lidi obrátit, jak si zprvu myslela, ale musí je milovat. Láska je může ve správnou chvíli obrátit. A otec Maasburg k tomu dodává, že láska bez svobody nemá hodnotu. To je poselství, které může být velkou inspirací pro budoucí sociální a humanitární pracovníky.

*Eva Bělocká,
oddělení komunikace*

HUMANITÁRNÍ POMOC

Charita zaslala finanční pomoc pro oběti hurikánu na Haiti

Charita ČR věnuje částku 300 000 Kč na pomoc obětem hurikánu Matthew, který nejvíce zasáhl ostrovní stát Haiti. „Částka je určena na podporu škol a nákup humanitární pomoci,“ uvedl ředitel Charity ČR Lukáš Curylo.

Následkem hurikánu, který udeřil letos v říjnu, zahynulo více než 800 lidí. Ti, kteří přežili, se potýkají s nesnadnými podmínkami. Většinu domů postavených z náchylného materiálu bouře úplně zničila. Zkázky došla rovněž úroda, zahynulo domácí zvířectvo. Hurikán citelně poškodil či úplně zničil také školy, většinu kostelů a farních domů.

Charita ČR uvolnila na pomoc obětem hurikánu ze svého krizového fondu částku 300 000 Kč (přibližně 11 000 Eur). Fond je tvořen z výnosu Tříkrálové sbírky. Do té bude možné přispět opět v první polovině ledna, kdy se koná její 17. ročník. Díky Charitě ČR a českým dárcům se začínají opravovat první obydlí pro zasažené rodiny. Projekt Charity počítá s opravou domů a také s obnovou škol. Celkem tak pomůže

více než 700 Haitanům. „O uvolnění zmíněné částky bylo rozhodnuto na základě zprávy charitní pozorovatelské mise, která přímo na místě zjišťovala, jak můžeme být nejvíce užiteční,“ upřesnil ředitel Charity ČR Lukáš Curylo.

„Přímo v terénu jsme připravili projekt ‚Střechy a školy pro oběti hurikánu Matthew‘, který pomůže více než 700 lidem z jihu a severozápadu země. Zajistíme peníze a potřebný stavební materiál, Haitané se chopí oprav a přestaveb. Je to pro ně motivace,“ říká vedoucí humanitárního oddělení Arcidiecézní charity Olomouc Martin Zamazal, který se nedávno vrátil z Haiti.

Projekt Charity počítá také s obnovou škol v Roche a Bateau na jihu země (oprava budov, nákup lavic a dalšího vybavení) a Baie de Henne na severozápadě (nákup nových učebnic a potřeb zničených záplavami). V těchto školách studuje téměř 600 haitských dětí, z toho přes 200 podporuje Charita a čeští dárci v rámci Adopce na dálku.

Na pomoc Haiti lze přispět finančním darem na sbírkové konto Arcidiecézní charity Olomouc.

Číslo účtu je **43-9935450227/0100** u Komerční banky.

Můžete zaslat také SMS zprávu ve tvaru **DMS HAITI** na číslo **87777**.

*Martin Zamazal, vedoucí humanitárního oddělení ACHO,
Jan Oulík, tiskový mluvčí Charity ČR*

Vánoce na Haiti

Radujeme se z Vánoc, všude vrcholí přípravy na tento krásný křesťanský svátek. Jak je však budou prožívat křesťané na Haiti, které nedávno postihla další katastrofa v podobě ničivého hurikánu Matthew?

V klidných časech mají křesťanské Vánoce u nás i na Haiti mnoho společných zvyků.

Haitané tak jako my zdobí vánoční strom, zpívají koledy, dávají dárky (každý si vybere jednu osobu, kterou obdaruje). Je to čas, kdy je rodina pospolu. 24. prosince se mnoha místech hrají divadelní představení o narození Ježíška. Štědrovečerní večere - 24. prosince - má trochu jiné tradiční jídlo než je to naše – kozí maso se speciální rýží zvanou „shela“, brambory, mrkvový salát a smažené banány.

Po hurikánu 2016 však budou Vánoce na Haiti mnohem skromnější. Bude obtížné provádět „koltiz“ – uhynulo mnoho dobytka, a cena masa se proto mnohonásobně zvýšila, pro většinu obyvatel se maso stalo nedosažitelným luxusem. Lidé jsou závislí na zemědělství, ale úroda je zničená.

Po hurikánu je mnoho lidí bez domova a letošní svátky pro ně budou smutné, nebudou se o Vánocích příliš radovat.

Kvůli výpadkům elektřiny nebudou svítit stromky, ani koledy se nebudou zpívat tolik, jako jiné Vánoce - Haitanům není příliš do zpěvu. Ne všichni budou letos slavit Vánoce, tak jak mají být. Mysleme na ně u našich rozzářených stromků a plných stolů...

Z deníku humanitárních pracovníků - Haiti

Jak je v zemi zdevastované hurikánem 4. stupně - to prožili na vlastní kůži Klára Löffelmannová a Martin Zamazal z Arcidiecézní charity Olomouc (ACHO). Vydali se na hurikánem nejvíce zasažený jih, kde většina lidí přišla o obydlí i obživu. Na severozápadě uspořádali zdravotní prohlídky. Mise Kláry a Martina trvala do 11. listopadu. Více se dočtěte v pokračování jejich zápisků z terénu...

pátek 21. října

Gonaïves - V pátek zamíříme do školy Emmaus St. Joseph. Školní den tam začne distribucí mléka pro žáky. Následuje nástup studentů před školou, zpěv hymny a vyvěšení vlajky. Žáci nás mile vítají, dojde i na recitaci básní. Po nástupu se všechny děti rozprehnou do svých tříd. Dopoledne nám zabere pořizování třídních snímků a také individuální fotografie dětí zařazených do projektu Adopce na dálku.

I gonaïvská škola soucítí s lidmi zasaženými hurikánem Matthew. Pořádá sbírku mezi žáky a učiteli na pomoc obětem této katastrofy, která zasáhla nejvíce jih země. Peníze budou potřebným předány přes Caritas Haiti.

Sestry Sv. Josefa nás provedou svým nutričním centrem pro matky a jejich podvyživené děti a také centrem ortopedickým. Nutriční centrum navštěvuje 70 matek s dětmi z chudých rodin. Matky zde dostávají doporučení, jak se správně starat o děti, a také dostanou vždy trochu rýže a fazolí, aby mohly nasytit své rodiny. V ortopedickém centru sestry poskytují péči pro handicapované děti i dospělé. Vřele přijmou každého, kdo požádá o jejich pomoc.

sobota 22. října

Gonaïves - Následující den předáváme dopisy od českých dárců školákům ze 4., 5. a 6. ročníku. Děti by jim rády předaly také svůj vzkaz. Některé tak píší dopisy, jiné děti holdují fotbalu na školním hřišti - i to je součástí areálu školy Emmaus St. Joseph.

Alliettin dům už má střechu

Arcidiecézní charita Olomouc již dlouhou dobu pomáhá chudým a potřebným lidem na Haiti stavět střechy. Je to možné díky projektu „Daruj střechu nad hlavou“. Podpora se tak dočkala například Alliette a její rodina. Alliette v dětství přišla o matku a musela se začít starat o svých pět sourozenců. Nyní má ještě manžela a dvouletou dcerku. Početná rodina neměla kde bydlet. Díky podpoře sester sv. Josefa a Arcidiecézní charity Olomouc se jí podařilo koupit pozemek a postavit dům, který jsme měli možnost navštívit.

Stačí už jen zabudovat okna, vybavit vnitřek domu a rodina se může nastěhovat. Na stavbě měl velký podíl zejména Alliettin manžel, který je zedník, a dům si sám navrhl a postavil.

neděle 23. října

Gonaïves - Neděle - mše svatá. Mše zde začíná brzy ráno v 6 hodin a trvá dvě, někdy i tři hodiny. Doprovázejí ji totiž zpěvy, které si Haitané milující hudbu velice užívají. Po mši se vydáváme za dalšími místními obyvateli, kteří se snaží postavit si vlastní dům. Proces stavby je pro mnoho lidí náročný a trvá dlouhou dobu, než nashromáždí potřebné peníze. Ceny pozemků se odvíjejí od místa. Pozemky poblíž centra jsou levnější, ale zato se nejedná o příliš bezpečnou

lokalitu a v případě silných dešťů voda domy zatopí. Lukrativnější a bezpečnější místa jsou na kopci mimo centrum, cena pozemků je zde ale vyšší.

Baie de Henne opět vyplavily deště. Je nepřístupné

Zitra dokončíme práce ve škole Emmaus St. Joseph a měli

jsme vyrazit do Baie de Henne, kde celý program podpory vzdělávání začínal. Bohužel se dozvídáme ze zpráv, že Baie de Henne postihly v důsledku silných každodenních dešťů záplavy a cesta do vesnice je zatím nepřístupná. Na místě zemřelo 5 lidí a jeden se pohřešuje. 800 lidí bylo evakuováno. Škola Sainte Maria Goretti, kde realizujeme projekt Adoptce na dálku, byla již podruhé od hurikánu Matthew uzavřena a slouží jako útočiště pro oběti záplav. Doufáme, že se počasí v následujících dnech zlepší a my budeme moci Baie de Henne a naše adoptivní děti navštívit.

úterý 25. října

Baie de Henne - Zkoušíme se vydat na cestu do Baie de Henne. V landroveru a fordu ranger cestuje pět členů zdravotního týmu z Gonaïves, Haitián, který nám pomáhá s adopcí, jeden haitský řidič, já jako druhý řidič a Klára. Cesta je náročná, projíždíme třeba zaplavený a rozbahněný úsek, kde jej zavážejí kamením nákladní vůz, buldozer a později ještě lakatoš. Z Gonaïves jsme vyrazili v úterý ve 20:45 hodin, do cíle se dostáváme až druhý den ve 12:05 hodin.

středa 26. října

Baie de Henne - Po dlouhé a napínavé cestě z Gonaïves na severozápad zahajujeme na farním dvoře v Baie de Henne zdravotnický týden. Společně se sestrami sv. Josefa, které sem s námi přijely, poskytujeme zdravotní péči mladým i starým obyvatelům této vesnice. Zabere nám to celý den. Baie de Henne je odlehlým místem, kde se lidem nedostává dostatečné zdravotní péče. Je zde jedno zdravotní centrum, kde působí dva lékaři. Nemají však dostatečné vybavení a ani léky pro své pacienty. Lidé zde navíc strá-

dají nedostatkem pitné vody, což vede k řadě onemocnění. Během prvního dne tak ošetříme přes 100 pacientů.

čtvrtek 27. října

Petit Anse - Druhý den rozšiřujeme lékařské prohlídky i do okolí, do nedaleké vesničky Petit Anse. Zájem o lékařské rady a ošetření je velký, lidé se k sestrami tlačí ze všech stran. Nejvíce zdejších obyvatel trápí záněty očí, uší, kožní onemocnění a vyrážky, nedostatek vitamínů, vysoký krevní tlak a zažívací problémy, které způsobuje nevyvážená strava a také výskyt parazitů.

Zdravotníci při prohlídkách v Baie de Henne i Petit Anse odhalili na 400 zdravotních potíží. Řešili nachlazení, horečku, bolest hlavy, bolesti těla a zad, bolest na hrudi, překyselení žaludku, kožní infekce, mykózy, ekzémy, vaginální infekce, začervenění, problémy s tlakem, ušní infekce, oční infekce, zvracení, průjemová onemocnění, bolest zubů, úrazy po záplavách a hurikánu Matthew (na pacienta spadl kus trámy, prkna apod.), dýchací problémy, anémie (snížená koncentrace hemoglobinu), slabost a únava, nechutenství. Nemoci souvisejí často s nedostatkem vitamínů a přístupem k pitné vodě.

Dívka byla v ohrožení i po operaci. Napravili jsme to

Letošní rok bylo hodně lidí zraněno v důsledku hurikánu a zá-

plav, které Baie de Henne postihly. Pacienty poranily třeba padající trámy nebo padající část střechy. Stěžovali si na svalovou bolest apod. V Petit Anse jsme díky prohlídce narazili na špatně zahojenou ránu na paži čtrnáctileté školačky Charles Florvildy, která byla po úrazu operována v Bombardopolis. Lékaři jí však z rány nevyndali stehy a rána se nezhojila dobře. Nabídli jsme dívce, že jí zaplatíme převoz i péči v nemocnici v Gonaïves. Měla by tam být ošetřena v pondělí 7. listopadu.

(MaK)

Pokračování příště...

Charita vyvezla na Ukrajinu 1,5 tuny vánočních dárků

Vánoční dárky pro víc než 300 ukrajinských dětí zaplnily nákladní auto Arcidiecézní charity Olomouc (ACHO). Přes

českou hranici se vydalo v úterý 13. prosince. Dárky děti rozbalí přesně na ukrajinské Vánoce – 5. a 6. ledna. Jedná

se o děti ze sociálně slabých rodin, dětských domovů a ty, které vyhnal z domovů válečný konflikt na východě země. Akce Vánoční balíček má již více než desetiletou tradici. Začal s ní ředitel Arcidiecézní charity Olomouc Václav Kepř, když přivezl první dárky do dětského domova v Bortnikách. „Od té doby vozíme na Ukrajinu víc a víc vánočních dárků. Letos čeští dárci přinesli na jednotlivé Charity přes 300 balíčků. Ty obsahují nejčastěji oblečení, obuv, psací potřeby, omalovánky, sešity a hračky,“ uvedl koordinátor projektů na Ukrajině Vasyl Vasyliv. Vánoční dárky rozdávají s ředitelem ACHO dětem hned v pěti ukrajinských městech a vesnicích. Balíčky zamíří do dětského domova v Bortnikách, k dětem z velmi chudých poměrů v Lopatynu, Ternopil, Kolomyji a letos poprvé také v Chmelnyckém. „Tam vezeme balíčky celkem třiceti dětem. Spolu s našimi partnery jsme vytypovali opravdu ty nejchudší děti. Mnohým zemřeli rodiče nebo jsou polosirotci, jiné žijí v rozvrácených rodinách a další musely opustit své domovy na východě Ukrajiny, kde se válčí,“ uvedl Vasyliv s tím, že nové oblečení, boty a nejrůznější hračky by si děti těžko mohly dovolit.

V pondělí 12. prosince čeští celníci jednotlivé dárky zapečetili. Druhý den nákladní auto vyrazilo na Ukrajinu na celnici v Ternopil. Odtud pak balíčky poputují na další čtyři místa.

Letos čeští dárci vybrali a zabalili 304 balíčků konkrétním dětem, někteří přidali ještě další dárky. Vánoční zásilka z Česka tak váží 1,5 tuny. Děkujeme za vaši štedrost.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, prosinec 2016 (jen pro vnitřní potřebu)
Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 581 115 216, e-mail: pirnik1@gmail.com
Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o., Uzávěrka tohoto čísla 10. 12. 2016.

Uzávěrka příštího čísla 15. 1. 2017